

De neoliberale strafstaat (boek review) door Meyrem Almaci (Groen) 2014

"De toekomst moet gelijkjer, menselijker en ecologischer. Omdat het kan, en omdat het moet. Dat laatste heeft dit boek alvast goed geïllustreerd." - Meyrem Almaci (Groen) over De neoliberale strafstaat

De neoliberale strafstaat - Bleri Lleshi

"In zijn boek 'De neoliberale strafstaat' neemt Bleri Lleshi de neoliberale doctrine onder vuur. Het boek gebruikt Brussel als illustratie om aan te tonen hoe onze samenleving steeds groeiende socio-economische problematieken blijft negeren en herverpakken in culturalistische termen om toch maar niet de grond van de problemen aan te moeten pakken. De meritocratische ideologie heerst: een mantra van 'eigen schuld, dikke bult' waarbij problemen steeds worden geïndividualiseerd en solidariteit wordt ondergraven. Deze harde meritocratische ideologie van het neoliberalisme dicteert dat mensen succes of verlies alleen aan zichzelf en hun harde werk te danken hebben. Maatschappelijke stabiliteit wordt afgedwongen door allerlei repressieve maatregelen. De oorlog tegen uitsluiting wordt op die manier al snel een oorlog tegen de uitgesloten die zichzelf continu moeten verantwoorden en bewijzen. Ondertussen blijven de verantwoordelijken voor onder andere de bankencrisis buiten schot. Bleri Lleshi maakt een omvangrijke analyse, en is op zijn best in de concrete voorbeelden die hij geeft over de uitwassen van dit systeem op het terrein. De groeiende ongelijkheid die door wetenschappers als Wilkinson & Pickett en Piketty al uitvoerig werd onderzocht krijgt met het boek van Bleri een Belgisch gezicht. Dat van de jonge Brusselaars die opgroeien in diversiteit, maar ook in armoede en uitsluiting: op de woningmarkt, in het onderwijs, de arbeidsmarkt, tot de gezondheidszorg en media toe.

Met Bleri deel ik de visie dat het anders moet, en kan. Dat er alternatieven zijn voor deze letterlijk ziekmakende ideologie. Het alternatief is een verloren generatie, en erger. Het wordt hoog tijd dat we stoppen met het zwart-wit denken in onze samenleving waarbij de een louter de sociologische systeemkenmerken als absolute verklaring van de ongelijkheid ziet, en de andere - de Dalrymples van deze wereld - louter wil kijken naar de individuele verantwoordelijkheid van slechts één groep, en dan met name de zwakkeren in onze samenleving. Het zijn juist de vele mengvormen van pech en geluk, 'lot' en systeem, gedeelde verantwoordelijkheid en eigen schuld, van alle groepen, ook de elites, die onderdeel zouden moeten vormen van het debat.

Met het voorbeeld van de coöperatieën, die de crisis van 2008 zeer goed doorstonden en de meest stabiele werkgever zijn wereldwijd, community land trusts op vlak van wonen, de herwaardering van meertaligheid en een economie op mensenmaat voert Bleri een pleidooi dat ikzelf in mijn politieke werk dagdagelijks uitdraag. De toekomst moet gelijkjer, menselijker en ecologischer. Omdat het kan, en omdat het moet. Dat laatste heeft dit boek alvast goed geïllustreerd." - Meyrem Almaci (Groen) over het boek [De neoliberale strafstaat - Bleri Lleshi](#)